

stemmelse med en vis Delikatesse for at undgaa Vanfælgeligheder. — Ved § 33 havde det samme ærede Medlem adskillige Betænkkeligheder med Hensyn til Bestemmelsen om Taxterne. Det ærede Medlem mente, at Taxterne enten burde fastsætte i Loven, eller i det Mindste burde de nu gjældende Taxter vedhæftes Loven, og der burde da træffes Bestemmelse om, at de skulde være gjældende en vis Tid, samt at en Forandring i dem kun kunde ske ved Lov. Herom gjælder det Samme, som jeg tidligere tillod mig at udtale, at det navnlig er af Hensyn til Lodsferierne, at Marineministeriet har ønsket at forbeholde sig en vis Frihed i denne Henseende. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, var det af Kommissionen foreslaaet, at Taxterne skulde fastsættes for alle Lodsferier efter et bestemt Grundlag, men jeg tror ikke det lader sig gøre, uden at tilføje Lodsferierne betydelig Støbe. — Det ærede Medlem fandt dernæst, at Bestemmelserne i Lovforslaget lettede Dampskibsfarten for meget; han mente, at det ikke var Dampskibsfarten, som nu særlig trængte til Lettelse, men at det tværtimod var Seilfarten, som trængte dertil, og han udtalte derfor, at den Bemyndigelse, der i denne Paragraf er givet Ministeriet til at give Moderation til Skibe, der ere i regelmæssig Fart, burde gaa ud af Loven; det ærede Medlem udtalte, at der ikke skulde gives nogen Moderation for Dampskibe eller for den regelmæssige Fart. For saa vidt der havde været Tale om Afgifter, som den, der er Gjenstand for Behandling i en senere Paragraf, nemlig Priskeafgiften, kunde jeg forstaa disse Bemærkninger. — Det ærede Medlem ønsker forøvrigt Priskeafgiften helt afløst, — men her, hvor der er Spørgsmaal om Bemyndigelse af Lods, tror jeg ikke, de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, egentlig høre hjemme, thi de Dampskibe, der gaa i regelmæssig Fart og bestandig komme tilbage til det samme Sted, benytte ikke Lods. Jeg tror derfor ikke, at den Bemyndigelse, der her er givet Ministeriet, har den store Betydning, som det ærede Medlem mente; de Dampskibe, som stadig gaa paa de samme Havnesteder, tage som oftest ikke Lods. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Udtalelse, hvormed det ærede Medlem fremkom med Hensyn til Stnaalspengene, og andre mindre Bemærkninger, thi de vare af den Natur, at jeg tror, at man, naar Lovforslaget kommer i Udvalg, og der finder Forhandling Sted mellem Udvalget og Ministeren, let vil kunne komme til en Overenskomst om disse Ting. — Det ærede Medlem kom dernæst til at omtale Priskepengene, men jeg veed ikke, om jeg opfattede det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg) rigtig med Hensyn til hans Mening om Priskepengene i Gjennemfartsfarvandet. Efter Lovforslaget skal jo denne Afgift rent bortfalde, medens Betaling derfor skal ydes Lodsferne af Vagervæsenet, men

det ærede Medlem havde Betænkkelighed ved at overlade Vagervæsenet at bestemme Betalingen til Lodsferne for Priskeernes Vedligeholdelse og Udsættelse. Jeg tror dog i Grunden ikke, at der kan være den ringeste Betænkkelighed derved, og jeg ser ikke, paa hvilken anden Maade denne Betaling skal kunne fastsættes. At fastsætte den ved Lov, vilde vist være meget vanskeligt, og da saavel Lodsferierne som Vagervæsenet forterer under Marineministeriet, samt da Vagereudgifterne blive bevilgede paa Finantsloven, saaledes at det er Finantskassen, der afholder dem, synes der at være høj Grad af Sandsynlighed for, at Marineministeriet snarere kunde fristes til at være for rundelig end for knap med Betaling til Lodsferne for Priskeernes Vedligeholdelse i Gjennemfartsfarvandet. — Det ærede Medlem gjorde ogsaa Lodsinspektørernes Pensionering til Gjenstand for Omtale, men jeg tror, at det ærede Medlem derved havde overset Bestemmelsen i Lønningslovsforslaget, som ogsaa er sat paa Dagordenen for idag. Der staar nemlig i § 3: „Den Officer, som for at overtage Ansættelse i en af Inspektørposterne ved de tre Sundlodsferier udtræder af Sværnet, erholder i Pension af Statskassen, naar han paa Grund af Alderdom, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Årsag affæddiges“, saa og saa Meget. Saaledes vil efter dette Lovforslag Sundlodsferiernes Inspektørers Pensionering ikke komme til at paahvile Sundlodsferierne. Derimod er det ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem bemærkede med Hensyn til Bogholderen; hans Pension skal udredes af Lodsferiernes Pensionskasse, men det forekommer mig, at det er ganske naturligt og billigt. Bogholderen er en temmelig vigtig Person ved disse store Lodsferier, og gjør han end ikke Lodsgerning, har han dog en meget vigtig og ansvarfuld Gjerning at påse, saaledes at det synes helt naturligt, at hans Pension, naar han ikke længere er tjenstdygtig, netop udredes af den Institution, for hvilken han har arbejdet i en længere Arrække. — At Landsætningspenge, som det i en Paragraf er bestemt, for Frentiden skulle indgaa i Solfeskassen, syntes det ærede Medlem heller ikke var rigtigt, og han fandt, at Meget talte for den nuværende Ordning, hvorefter Galobelen tilfalder Mandskabet. Sagen er imidlertid den, at de Fartøier og det Mandskab, som besørge Omordbringerne og Afhentningen af Lodsferne, ere Fartøier og Mandskab, som høre under Lodsferierne; det er de yngre Lodsfer, som benyttes dertil. Det er mere at betragte som en Slags Fragtfart eller Transportfart eller hvad man vil kalde det, end som Lodsgerning. Dette Mandskab faar fast Løn af selve Solfeskassen, og det synes mig derfor ogsaa naturligt, at Landsætningspengene gaa ind i Solfeskassen. Det hører imidlertid til de underordnede Spørgsmaal, som man let kan komme overens om. — Da jeg før omtalte Priskepengene, var det kun for saa vidt angaar Gjennemsejlings-